

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 1. prosinac 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Došašće je vrijeme buđenja iz sna ravnodušnosti prema braći

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na prvu nedjelju došašća, započinje nova liturgijska godina. U ova četiri tjedna došašća liturgija nas vodi prema slavljenju Isusova Rođenja, dok nas podsjeća da On dolazi svaki dan u naš život i da će se na kraju vremena vratiti u slavi. Ta sigurnost nas navodi gledati s pouzdanjem u budućnost, kako nas poziva prorok Izaija, koji svojim nadahnutim glasom prati čitavo došašće.

U prvom današnjem čitanju Izaija prorokuje da „dogodit će se na kraju danâ: Gora doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi“ (2 , 2). Hram Gospodnji u Jeruzalemu predstavljen je kao točka približavanja i susreta svih naroda. Nakon utjelovljenja Sina Božjega, sâm Isus se objavio kao pravi hram. Stoga je Izaijino predivno viđenje Božje obećanje i potiče nas da zauzmemo hodočasnički stav, da pođemo putem koji vodi prema Kristu, smislu i cilju čitave povijesti. Oni koji su gladni i žedni pravednosti mogu je pronaći samo hodeći Gospodinovim putovima; dok zlo i grijeh potječu iz činjenice da pojedinci i društvene skupine radije slijede puteve diktirane sebičnim interesima, koji izazivaju sukobe i ratove. Advent je pravo vrijeme da prihvatimo Isusov dolazak koji dolazi kao glasnik mira da nam pokaže Božje putove.

U današnjem Evanđelju Isus nas potiče da budemo spremni za njegov dolazak: „Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi“ (*Mt 24, 42*). Bdjeti ne znači imati otvorene tjelesne oči, nego imati srce slobodno i okrenuto u pravom smjeru, odnosno spremno za dar i služenje. To znači bdjeti! San iz kojega se moramo probuditi sastoji se od ravnodušnosti, ispraznosti, nesposobnosti uspostavljanja istinskih ljudskih odnosa, nesposobnosti preuzimanja brige za usamljenog, napuštenog ili bolesnog brata. Stoga se očekivanje Isusa koji dolazi mora pretočiti u predanost oko budnosti. Prije svega je riječ o čuđenju nad Božjim djelima, njegovim iznenađenjima kao i o tome da se Njemu dadne prvenstvo. Budnost znači također, u konkretnom smislu, biti pažljiv prema bližnjemu u teškoćama, preuzeti odgovornost za njegove potrebe, ne

čekajući da nas ili ona zamoli za pomoć, nego naučiti djelovati unaprijed, predvidjeti, kao što to Bog čini s nama.

Neka nas Marija, budna Djevica i Majka nade, vodi na tome putu pomažući nam upraviti svoj pogled prema „Gospodinovoj gori“, slici Isusa Krista koji će privući k sebi sve ljude i sve narode.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Sa zabrinutošću pratim situaciju u Iraku. S tugom sam primio vijest da su prosvjedi posljednjih dana naišli na oštar odgovor, koji je prouzročio desetke žrtava. Molim za mrtve i ranjene te izražavam blizinu njihovim obiteljima i čitavom iračkom narodu, zazivajući mir i slogu od Boga.

Dikasterij za laike, obitelj i život ustanovio je novo *Međunarodno savjetodavno tijelo za mlade* koje se sastoji od dvadeset mladih ljudi iz različitih krajeva svijeta i mjesnih Crkava. To je konkretan odgovor na poziv Sinode od prošle godine posvećene mladima (usp. *Zavr. dok.*, 123). Zadaća ovog tijela je pomoći shvatiti viđenja mladih u pogledu prioriteta pastorala mladih i drugim općenitijim temama. Molimo se za ovo.

(...)

Danas popodne poći ću u Greccio, u mjesto gdje je sveti Franjo izgradio prve jaslice. Tamo ću potpisati pismo o značenju i vrijednosti jaslica. Jaslice su jednostavan i divan znak kršćanske vjere. To je kratko pismo, koje može dobro poslužiti u pripravi za Božić. Pratite me svojom molitvom na ovom putovanju.
